

زینب اسماعیلی
روزنامه‌نگار

تهران-ریاض موازی پیش می‌روند

● در فاصله نیم‌روزی که از دیدار سه‌ساعته جان کری با سعود الفیصل، وزیر خارجه عربستان، در فرودگاه وین- دوم نوامبر ۲۰۱۴- گذشت، توافقی که قریب بود، آن‌چنان بعید شد که هفت‌ماه دیگر زمان برای مذاکره تمدید شد! برای خبرنگارانی که زیر چادر سفید مقابل هتل «کوبورگ» جمع شده و امیدوار بودند، خبر توافقی جامع را به‌سرعت از وین به رسانه‌های‌شان در جای‌جای جهان مخابره کنند، تمدید مذاکره، گویی خبری بود که باید به جهان مخابره می‌شد. آب سردی که کاترین اشتون و محمدجواد ظریف در آخرین قاب مشترک، آن را در قالب بیانی‌های مشترک اعلام کردند. ماجرای سفر «سعود الفیصل» به وین و دیدارش با جان کری و تأثیر آن بر عدم دستیابی به توافق نهایی در نوامبر (آذرماه)، از سوی هیچ مقامی تأیید نشد، اما کمتر کارشناسی بود که آن را در گمانه‌زنی‌هایش نزدیک به واقعیت نداند. اگرچه تأثیرگذاری بر قیمت نفت هم موضوعی بود که گویا در سفر سعود الفیصل بر آن تأکید شد، که البته تأثیر آن، در جلسه اوپک که بعد از مذاکره هسته‌ای در همان شهر یابری از سرگرفته شد، خود را نماند. اگرچه عربستان از کاهش قیمت نفت منتصر می‌شد، اما گویا ضرر کم ریاض در مقابل ضرر بیشتر تهران، برای این کشور مقبول بود که می‌خش را کوبید. از نوامیر وین که گذریم، ماجرای تهران-ریاض همچنان ادامه یافت. درحالی‌که جواد ظریف در فاصله اغلب دورهای مذاکراتی، سفرهایی با مقصد منطقه‌ای، اروپایی یا همسایگان را در برنامه داشت، عربستان به این مقاصد نپیوست. درحالی‌که بسیاری معتقد بودند سفر جواد ظریف یا حتی آیت‌الله هاشمی می‌تواند گرهای این مسئله را بکشد. اگرچه در سطح معاون وزیر خارجه در دو کشور، برنامه‌ریزی‌هایی برای سفر جواد ظریف به ریاض درحال انجام بوده، اما این سفر چندین بار به‌دنبال اظهارات رسانه‌ای یکی از مقامات عربستان، به‌ویژه شخصی سعود الفیصل لغو شد که آخرین بار آن، بعد از عبد قربان (مه‌رام) بود. با مرگ پادشاه عربستان ماجرا از آنچه بود، پیچیده‌تر شد؛ غداً غلبه نگاه گروه برسرکارآمده، ضدایرانی‌تر از پیش است، چه آنکه، هم گروه پیشین و هم گروه فعلی مسلط بر ریاض، از توافق هسته‌ای تهران با ۵+۱ هراس دارند. آنها به سال‌های انزوای ایران خو گرفته و می‌توان گفت ترکیه و عربستان برنده اصلی انزوای بین‌المللی تهران در سال‌های قدرت دولت نهم و دهم بوده‌اند. تصور توافقی ایران و کشورهای غربی برای بسیاری از همسایگان، به‌ویژه کشورهای منطقه، هراس‌انگیز است. این را در آنچه به‌عنوان نگرانی از تفاهم هسته‌ای و امنیت خود در منطقه مطرح شده، می‌توان به خوبی دید. اندک‌زمانی بعد از تفاهم لوزان سوئیس بود که آنها مدعی شدند کشورهای جهان باید به‌صراحت حق غنی‌سازی اورانیوم را به آنها هم بدهند تا بتوانند در مصاف احتمالی اتمی با ایران، از خود دفاع کنند. یک‌سال‌ونیم پیش تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای ایران در کپ‌وگفت غیررسمی با خبرنگاران ایرانی تأکید داشتند که نمی‌توان در متن توافق دنبال این بود که آنها حق غنی‌سازی ما را به رسمیت بشناسند. مذاکره‌کنندگان برای این سخن دو تحلیل داشتند:

اول اینکه براساس این‌بی‌تی بر حق غنی‌سازی ایران تأکید شده و نیازی به تأکید گروهی از کشورها که با ما درحال مذاکره هستند نیست، علاوه بر آنکه وقتی به غنی‌سازی ایران در سطح پنج درصد تأکید شده یعنی ایران این حق را دارد. اما دلیل دوم حیات مذاکره‌کننده منطقه‌ای نبود؛ اینکه با نگارش چنین جمله‌ای، جنگ اتمی در منطقه آغاز می‌شود- که هر کدام آنها خواستار اذعان به چنین حقی خواهند شد که ابتدای مخصمه‌ای است که آن‌سرش ناپیداست. از مذاکره هسته‌ای که بگذریم، دخالت نظامی عربستان در یمن موجب روبروویی جدیدی در منطقه شد. درگیری‌ای که ناخودکاه پای تهران را به معامله باز می‌کرد. تهران و انصارالله (حوثی‌های سابق) نزدیکی فکری بسیاری دارند، اما تا زمان نگارش این متن، تهران هیچ‌گونه دخالت نظامی یا حتی مستشاری در یمن را تأیید نکرده است، اگرچه در مقابل بحران یمن، ختنی هم نبوده است. تحکرات دیپلماتیک ایران در مورد یمن به‌جای تمرکز بر عربستان -که به‌نظر می‌رسید نتیجه مثنی نخواهد داد- بر آنها که می‌رفتند تا هم‌پیمان دخالت نظامی شوند، متمرکز شد. آنکارا و اسلام‌آباد در دیدارهایی بر همراهی با خط تهران هم‌نظر شدند. بدیهی بود این مسئله به مذاق ریاض خوش نخواهد آمد. این تأثیر منطقه‌ای ایران در حالی نگرانی عربستان را افزایش می‌دهد که نفوذ ایران در تثبیت فشار اسد در سوریه، تغییرات دیپلماتیک در عراق و ادامه همکاری با حزب‌الله لبنان و جنبش مقاومت فلسطین در یک‌سال گذشته اوج گرفت. حال، ممکن است تا پایان مدت مذاکره هسته‌ای، ماجرای یمن کج‌دار و مریز نگاه داشته شود. مسئله اینجاست که ایران نیازمند آرامش در دیپلماسی هم در منطقه و هم جهان است، اما به نظر می‌رسد این رویکرد اصلی دیپلماسی حاکمیت تازه‌نفس ریاض نیست. تلاش برای نزدیک‌کردن این دو خط موازی ممکن است به عمر دولت یازدهم قد ندهد.

روابط ایران و عربستان پیچیده‌تر از گذشته شده است؛ آن‌قدر پیچیده که دیگر شاید نتوان با این زودی‌ها گرهای‌های کلاف آن را باز کرد. اختلافات به اندازهای بالا گرفته که امیدها را برای بهبود روابط، حتی در دولتی که به‌دنبال تنش‌زدایی و ترمیم روابط خارجی است، یعنی دولت یازدهم، با تردیدهای بسیاری مواجه کرده است. اگر تا همین چندماه پیش کنارزدن پرده‌های سوءتفاهم و بالا‌بردن پرچم صلح میان تهران و ریاض در دستورکار دولت یازدهم بود، حالا به‌نظر می‌رسد این برنامه از رأس برنامه‌های دولت کنار گذاشته شده است و راه برای جولان ابرهای سیاه تنش، بیش از گذشته هموار شده است. با آغاز به‌کار حسن روحانی، رئیس‌جمهوری، و سخنان او مبنی‌بر تعامل سازنده با دنیا و به‌ویژه سخنان او مبنی‌بر اینکه «با عربستان برادر هستیم» و «ان‌شاءالله در دولت آینده روابط بسیار خوبی با همسایگان به‌ویژه با عربستان خواهیم داشت»، امیدها برای بهبود رابطه با عربستان زیاد شد. ازسویی دیگر عربستان نیز که طی قریب‌به هشت سال، هرروز ارتباطش با ایران کمتر و تیره‌تر شده بود، از سخنان رئیس‌جمهوری ایران استقبال کرد، حتی در رویدادی مهم، عبدالله بن عبدالعزیز، پادشاه وقت عربستان سعودی، از اولین رهبران سیاسی بود که انتخاب روحانی را تبریک گفت و برای وی آرزوی موفقیت کرد. روحانی نیز چندروز بعد این پیام را پاسخ گفت و ابراز امیدواری کرد ایران و عربستان با کمک یکدیگر بتوانند ثبات را به منطقه خاورمیانه بازگردانند؛ امیدواری‌ای که این روزها در کشاکش رقابت دو کشور برای نفوذ سیاسی در منطقه رنگ باخته است.

رقابت‌های منطقه‌ای

حوادث این روزهای منطقه، به‌ویژه جنگ در یمن، به‌عنوان یکی از مناطق استراتژیک برای عربستان و موضع‌گیری‌های تهران و ریاض در مورد عملکرد یکدیگر، نشان می‌دهد ثبات خاورمیانه نیازمند تدبیر جدی و به‌تفاهم‌رسیدن دو طرف است و در غیراین‌صورت نمی‌توان نسبت‌به آن خوشبین بود. در واقع آنچه این روزها سایه اختلافات میان دو کشور را سنگین‌تر از پیش کرده است، فراتر از مسائل سیاسی و جنگ‌های نیابتی است. این‌بار بحث بر سر حج عمره نیز به تنش‌های پیشین میان تهران و ریاض افزوده شده است.

روابط ایران و عربستان سال‌هاست که فراز و فرود دارد؛ یک روز جنگ ایران و عراق و حمایت عربستان از صدام حسین، روز دیگر مسئله عراق، سوریه، لبنان و فلسطین، سپس آنچه حمایت ایران از شیعیان یمن می‌خوانند و در تازه‌ترین تحولات، افزایش احتمال توافقی هسته‌ای ایران با جامعه بین‌الملل و ماجرای تعرض به دو نوجوان عمره‌گزار ایرانی در فرودگاه جده این رابطه را متزلزل‌تر از پیش کرده است؛ موضوعی که نشان می‌دهد رفع سوءتفاهم میان تهران و ریاض به این زودی‌ها امکان‌پذیر نیست و سرخ بهبود رابطه از دست دو کشور تا حدی خارج شده است. تهران و ریاض سال‌های سختی را در روابطشان تجربه کرده‌اند، اما دورانی هم بوده که دو کشور شمشیرهای‌شان را غلاف کرده‌اند و سطح روابط دیپلماتیک‌شان را بهبود بخشیده‌اند. دوران ریاست‌جمهوری آیت‌الله‌هاشمی‌رفسنجانی و سیدمحمد خاتمی، عصر طلایی روابط ایران و عربستان بود. هرچند اختلافاتی میان دو کشور وجود داشت، اما آن‌قدر نبود که گرهِ روابط دیپلماتیک دو کشور را پاره کند. این روابط دردوران آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی تا اندازه‌ای ترمیم شده بود که حتی بعد از اتمام دوره ریاست‌جمهوری هاشمی، در ۲۰ خرداد ۱۳۸۷، از وی که سمت رئیس مجلس خبرگان رهبری و رئیس مجمع‌تشخیص‌مصلحت‌نظام را

سیاست

گردباد مسائل منطقه در روابط تهران-ریاض پیچیده است

تداوم تنش یا یافتن روزنه آرامش

نیلوفر منصوریان

سفر وزیران عربستان برای تسلیت درگذشت پادشاه عربستان

برعهده داشت، به‌عنوان میهمان ویژه کنفرانس بین‌المللی گفت‌وگوی اسلامی دعوت به‌عمل آمد تا در این کنفرانس شرکت کند. در این سفر ۱۰ روزه بود که به او اجازه دادند از منطقه فذک، یا همان وادی حضرتفاطمه(س)، بازدید کند. دوران ریاست‌جمهوری رئیس اصلاحات نیز به‌دلیل سیاست تنش‌زدایی و گفت‌وگوی تمدن‌ها، باز با گسترش ارتباط تهران و ریاض همراه بود. تا آنجا که عربستان در جریان حمله آمریکا به عراق و افزایش احتمال حمله آمریکا به ایران در آن دوران، مقامات ایران را از جزئیات طرح حمله احتمالی باخبر کرد.

اما این دوران طلایی هم مدت زیادی دوام نداشت، با روی کارآمدن محمود احمدی‌نژاد، مسائل منطقه‌ای ازیک‌سو و سیاست خارجی دولت نهم و دهم، ازسویی‌دیگر به‌مرور اختلافاتی که زمانی کنار گذاشته شده بودند را بار دیگر روی میز روابط دوچانه قرار داد و تنش به‌تدریج، جایگزین آرامش حاکم بر روابط دو کشور شد. به‌این‌ترتیب اگرچه احمدی‌نژاد در اولین دوره ریاست‌جمهوری‌اش چهار بار به ریاض رفت، اما در دوره دوم ریاست‌جمهوری خود، تنها یک‌بار موفق شد به عربستان سفر کند.

امید به دولت یازدهم

با روی کارآمدن حسن روحانی، بسیاری از

تحلیل‌گران و ناظران در انتظار ترمیم روابط بودند؛ امیدی که برآورده‌شدن آن در اولین سال ریاست‌جمهوری روحانی، دست‌یافتنی به‌نظر می‌رسید، چه اینکه این رابطه به سود منطقه و حتی مسائل جهان اسلام است. دعوت از روحانی برای سفر به حج، دعوت از محمدجواد ظریف برای سفر به عربستان و دعوت از آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی برای سفر به ریاض، نمونه‌های

تعمای عربستان برای بهبود آسیب‌های واردشده بر پیکره روابط دیپلماتیک تهران و ریاض بود. هرچند درنهایت به هیچ‌کدام از این دعوت‌نامه‌ها از سوی ایران پاسخی عملی داده نشد و درنهایت تنها حسین امیرعبداللهیان، معاون وزیر خارجه ایران، به عربستان سفر کرد.

اینکه چرا مقامات ایران به دعوت رسمی مقامات عربستان پاسخ عملی ندادند و هربار از، در دستور کار بودن برنامه دیدار وزیر خارجه ایران برای سفر به عربستان سخن گفتند، اگرچه به‌طور رسمی اعلام نشده است، اما بنابر برخی گزارش‌ها شروط دو کشور برای یکدیگر، مانعی اصلی در عدم تحقق

ادامه از صفحه اول

اشتباه محاسبه عربستان و فرصت مطلوب تهران

احتیاط و محافظه‌کاری قاهره برای اعزام نیروی پیاده به یمن با این بهانه که هرج‌ومرج موجود می‌تواند ثبات بسیار شکننده کنونی مصر را بیش از پیش درهم بشکند، تمام امید سعودی‌ها را به تصمیم پاکستان معطوف کرده بود. ارجاع تصمیم‌گیری برای اعزام نیروی زمینی پاکستان به درخواست عربستان به ائتلاف توسط وزارت دفاع این کشور به پارلمان، گویای یک نکته ظریف بود که با توجه به تجارب قبلی و وضعیت ژئوپلیتیک منطقه تا حدودی تلاش برای راهی‌ای از این مخصمه سیاسی-نظامی بوده است. رهبران ریاض در زیاده‌خواهی خود تا آنجا پیش رفتند که از پاکستان درخواست کردند نیروهای اعزامی از میان نظامیان سنی ارتش انتخاب شوند که این برای اسلام‌آباد که خود درگیر تنش‌های فقه‌ای است، می‌توانست وحدت ملی نیم‌بند کشور را با خطرهای پیش‌بینی‌نشده‌ای مواجه کند. روز جمعه دهم آوریل بعد از دو روز رایزنی در پارلمان پاکستان و هم‌زمان با سفر «محمدجواد ظریف»، وزیر امور خارجه ایران، به این کشور -برای ترغیب رهبران اسلام‌آباد برای شرکت در پروسه سیاسی میناجی‌گری در بحران یمن، مجلس این کشور با رای بر عدم اعزام نیروی نظامی، آخرین امید ریاض را نقش بر آب کرد. جدا از آنکه مصر و پاکستان با محاسبه سود و زیان اعزام نیروی زمینی به بحران یمن خود را از یک ریسک خطرناک معاف کردند، اما در این بین موجب شدند تا جایگاه سیاسی و ژئوپلیتیک ریاض در مناسبات منطقه به‌شدت تضعیف شود. در یمن امروز تنها نیرویی می‌تواند مشروعیت و جایگاهی منطقی کسب کند که به واقعیت چندگانگی ساختار سیاسی- قبیایی یمن در بعد داخلی بحران جاری واقف بوده و در مسیر مصالحه سیاسی و تقسیم قدرت در چارچوب یک دولت وحدت ملی در این کشور کلام بردارد. در ایجاد خارجی بحران نیز هم‌کنون منطقه خاورمیانه از یک منازعه فرقه‌ای رنج می‌برد که تشدید این منازعه به‌دلیل وضعیت درونی و بیرونی بازیگران خارجی در منطقه می‌تواند بحران را به درون مرزهای این کشورها هم تسری دهد. واقعیت‌های سیاسی و وضعیت میدانی صحنه منازعه هم نشان می‌دهد که تأثیر تهران بر بی‌ثباتی یمن و به‌خصوص تهدید امنیت عربستان، به آن میزانی که توسط رهبران ریاض گفته می‌شود، نبوده است و هیچ خطری به‌طور حتم

«حرمین شریفین» را تهدید نمی‌کند. واکنش عربستان بعد از تصمیم مداخله‌نکردن پاکستان در بحران یمن به‌گونه‌ای رهبران ریاض را آشفته کرد که بلافاصله با عکس‌العمل‌های احساسی و هشدارآمیز آنان و متحدان خلیج‌فارس‌ی روبه‌رو شد. چند ساعت بعد از این رای پارلمان، در اولین اقدام متقابل رهبران ریاض عربستان شدند و از زبان «انور قرقاش»، وزیر مشاور در امور خارجی امارات، گفته شد: «از پاکستان انتظار می‌رود موضعی واضح و به‌نفع روابط استراتژیک خود با کشورهای حوزه خلیج‌فارس داشته باشد و مواضع متناقض و مشکوک برای اسلام‌آباد کران تمام خواهد شد». در چنین شرایطی که اسلام‌آباد مواضع عقلانی اتخاذ کرده و ترکیه نیز بعد از سخنان تحریک‌آمیز «رج‌ططیب اردوغان»، رئیس‌جمهور این کشور مبنی‌بر دخالت ایران در منطقه، با سفر به تهران و تجدیدنظر در اظهارات خویش بر همکاری با ایران برای یافتن راه‌حل سیاسی بحران یمن تأکید کرد، دستگاه دیپلماسی دولت روحانی باید با تشدید تلاش‌های سیاسی خود یک برنامه جامع‌الشرایط و مبتنی‌بر رسمیت‌بخشیدن به حقوق تمامی جناح‌های سیاسی یمن، دنبال کند. وزارت خارجه و حتی ریاست‌جمهوری ایران می‌توانند با گسترش همکاری‌های خود با رهبران اسلام‌آباد و آنکارا برای ارائه یک برنامه صلح جامع در یمن، بدیل لازم را در مقابل تلاش‌های جنگ افروزان ریاض و هم‌پیمانان عرب آن روی میز قرار دهند.

تازه در منطقه به پا کرده است. البته برخی از اظهار نظرها از جانب سیاسیون ایران، همچون ابراز خوش‌حالی از مرگ پادشاه عربستان نیز، در تیره‌ترشدن این رابطه نقش بسزایی داشته است. این روابط به‌قدری تیره شده است که، حتی حضور محمدجواد ظریف، وزیر خارجه ایران در مراسم تشییع پادشاه عربستان و پیام‌های تسلیت مقام‌های ایرانی و در رأس آنها حسن روحانی، رئیس‌جمهوری و آیت‌الله‌هاشمی‌رفسنجانی، رئیس مجمع‌تشخیص‌مصلحت‌نظام، هم نتوانسته بر کدورت میان دو کشور اثر بگذارد.

اختلافات تازه

حالا اختلاف تازه‌ای بر روابط دو کشور سایه افکنده است؛ یمن محل اختلاف تازه دو کشور است با این تفاوت که این‌بار دو کشور رسماً وارد کارزار شده‌اند و برای یکدیگر خط‌وشن‌ام می‌کشند. ازیک‌سو ایران به عربستان هشدار داده است که بمباران یمن را قطع کند و ازسویی دیگر عربستان از ایران خواسته است تا دست از حمایت حوثی‌ها در کشوری که سال‌هاست حیاطخلوت عربستان شده است، بردارد. با وجود این، ایران بارها اعلام کرده است از حوثی‌ها حمایت نمی‌کند و عربستان هم اعلام کرده است جنگ در یمن، جنگ با ایران نیست. با تمام اینها عربستان در این میدان، ترکیه و پاکستان را که در ابتدای امر، به‌عنوان شریک حملاتش به یمن، با خود همراه کرده بود، از دست داده است. درواقع ایران با سیاست و نفوذ روبه‌گسترش منطقه‌ای خود، این دو کشور را از همراهی با عربستان بازداشته است و حالا به‌نظر می‌رسد ریاض در این مسیر تا حد زیادی تنها مانده است. شاید به‌همین‌دلیل سعود الفیصل، وزیر خارجه عربستان در دیدار اخیرش با لوران فابیوس، وزیر خارجه فرانسه، رسماً اعلام کرده است «ما در جنگ با ایران نیستیم و جایی وارد شده‌ایم که از ما خواسته شده است». او همچنین افزوده است: «ایران بخشی از یمن نیست و ما امیدواریم مسئولان این کشور با مواضع سیاسی سعی در حل قضیه داشته باشند».

اما در کنار این اختلافات و اتخاذ مواضع تندوتیزی از سوی هر دو کشور، برخی بر این نظرنند که عربستان درنهایت چاره‌ای جز به‌رسمیت‌شناختن ایران به‌عنوان یکی از قدرت‌های منطقه‌ای نخواهد داشت. استقبال این کشور از تفاهم هسته‌ای لوزان می‌تواند نمونه‌ای از پذیرش غیرقابل بازگشت حق هسته‌ای ایران در منطقه، که از سوی عربستان باشد؛ موضوعی که البته برای تأیید نهایی آن باید صبر کنیم.

اما در شرایطی که تهران و ریاض هریک برای توقف دامنه نفوذ دیگری در منطقه تلاش می‌کنند، ماجرای تعرض به دو نوجوان ایرانی عمره‌گزار در فرودگاه جده، جنجال تازه‌ای را در صفحه دفتر روابط دیپلماتیک دو کشور باز کرده است. این جنجال حتی تا توقف حج عمره از سوی ایران هم پیش رفته است. آخرین باری که حج به موضوعی جنجالی میان دو کشور تبدیل شد، سال ۶۶ بود که در آن تعدادی از حجاج ایرانی در مکه کشته شدند. این‌بار، اما موضوع تعرض به دو نوجوان ایرانی موجب بالاگرفتن نزاع بر سر حج عمره شده است؛ موضوعی که اگرچه ماهیتش سیاسی نیست، اما در کنار اختلافات ریزودرشت دو کشور با یکدیگر، روابط را تیره‌تر از قبل کرده است. بااین‌تفاسیر به‌نظر می‌رسد رقابت دو کشور در منطقه و بازشدن باب اختلافات تازه، قدرت عمل را برای رفع مسائل موجود از دولت روحانی هم گرفته است. کلاف رابطه تهران و ریاض، این‌روزها بیش‌ازپیش گرهِ خورده و بازکردن آن نیازمند تدبیر هر دو کشور است.

فراخوان مسابقه طراحی نشانه (لوگو)

شهر فرودگاهی امام خمینی(ره)

شرکت شهر فرودگاهی امام خمینی(ره) در نظر دارد؛ازطریق برگزاری مسابقه عمومی، نشانه (لوگو) این شهر را انتخاب نماید. از این جهت شرکت کنندگان محترم می توانند آثار خود را با توجه به نکات و شرایط زیر به نشانی اعلام شده ارسال نمایند.

۱-مفاهیم مورد نظر:

– تأکید بر مفاهیم شهر، فرودگاه، پرواز

– بازنمایی مفهوم شهر فرودگاهی با زبانی جهانی

– عدم مغایرت با فرهنگ ایرانی – اسلامی

– شاخصه ایرانی بودن در طراحی نشانه (لوگو) رعایت شود.

– عبارات “شهر فرودگاهایامام خمینی(ره)”Imam khomeini Airport City” در نشانه ها استفاده شود.

❖ نشانه ها به گونه ای طراحی می شوند که با نوشته و بدون نوشته مفاهیم اصلی خودرا القانمبند.

❖ شیوه ارسال آثار: شرکت کنندگان می توانند با مراجعه به پایگاه اطلاع رسانی IR.KACACITY.irثبت نام مسابقه را دریافت و پس از تکمیل به همراه فایل آثار خود به همین پایگاه ارسال نمایند.

❖ حداکثر تعداد آثار ارسالی توسط هر شرکت کننده، ۵ اثر می باشد.

❖ ارسال آثار برای مسابقه به هیچ شیوه دیگری امکان پذیر نخواهد بود.

❖ در صورت کپی بودن اثر، آثار شرکت کننده از مسابقه حذف و مسئولیت عواقب حقوقی ناشی از کپی برداری بر عهده شرکت کننده است.

❖ نشانه هایابد در قالب JPEG و باوضوح ۲۰۰ dpi طراحی و ارسال شوند.

❖ مهلت ارسال آثار: ۱۰ اردیبهشت ۱۳۹۴

❖ جایزه نفر برتر: ۵۰ میلیون ریال

❖ هیأت داوری به ۲ نفر دیگر نیز؛که آثارشان مورد توجه قرار گیرد جوآزی اهدا می کند.

روابط عمومی شرکت شهر فرودگاهی امام خمینی(ره)

ارتباط با روزنامه شرق

SHARGHLINE@SHARGHDAILY.IR